

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Μητροπολίτου Πέργης **Ευαγγέλου Γαλάνη**, «Ἐκ Φαναρίου...» - Τά ἀνάγραπτα τῆς Πόλης - Ἐπιγραφές, ἐκδόσεις «Μίλητος», 2009.

Μέ ἰδιαίτερη χαρά παρουσιάζω τό ὡς ἄνω νέο βιβλίον τοῦ ἐκλεκτοῦ καί ἀγαπητοῦ συμφοιτητῆ μου στή Θεολογική Σχολή τῆς Χάλκης (1951 - 53) Μητροπολίτη Πέργης **Ευαγγέλου (Γαλάνη)**.

Ὁ παρών τόμος περιέχει 46 ἐπιγραφές. Ἀπ' αὐτές «πέντε (5) εἶναι ἐνδοπατριαρχικές· δύο (2) Πατριαρχικῶν καί Σταυροπηγιακῶν Ἱερῶν Μονῶν· δέκα ὀκτώ (18) Ἱερῶν Ναῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως· ἑννέα (9) Ἱερῶν Μητροπόλεων Κωνσταντινουπόλεως· καί δώδεκα (12) διαφόρων περιπτώσεων ἐκκλησιαστικῆς ὑφῆς ἐντός καί ἐκτός Πόλεως. Ὁ ἀριθμός τῶν στίχων τῶν ἐπιγραφῶν ποικίλλει ἀπό 7 μέχρι 17 καί ὁ ἀριθμός τῶν συλλαβῶν ἀπό 8 μέχρι 16» (σελ. 10).

Ὁ συγγραφεύς Ἀρχιερεύς γιά τή χρησιμοποιηθεῖσα ἀπ' αὐτόν στίς ἐπιγραφές αὐτές γλῶσσα σημειώνει: «Στούς ἐπιγραφικούς στίχους μου στό παρόν βιβλίον - λεύκωμα χρησιμοποιοῦ τή λόγια ἀρχαίζουσα γλῶσσα, μέ παραδοσιακό τρόπο ποιητικῆς ἐκφρασης. Θά μπορούσε νά χαρακτηρισθεῖ καί ὡς μίμηση καί συνέχεια τοῦ ἀρχαίου βυζαντινοῦ ἐπιγράμματος σέ μέτρα ὁμοτονίας, κάποτε ἰσοσυλλαβίας καί σέ ὁρισμένα τῆς ὁμοιοκαταληξίας. Λόγω δέ τοῦ περιεχομένου τῆς ἐπιγραφῆς καί τοῦ σκοποῦ της -εὐεργεσία/ἔπαινος-, ἐπεδίωξα ὁ λόγος νά ἐπικαλύπτεται ἀπό κομψότητα ὕφους, μέσα σ' ἓνα κύλισμα ρυθμικό» (σελ. 10).

Γράφων πρός τόν συγγραφέα, μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος ἔργου, ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαῖος, συμφοιτητής μου καί αὐτός ἀλησμόνητος στή Θεολογική Σχολή τῆς Χάλκης (1954-55), ὑπογραμμίζει τό χάρισμα τοῦτο τοῦ Πέργης **Ευαγγέλου** ὡς ἀκολούθως: «Ἐπρόκισε μέν ἐξ ἀρχῆς ὁ Πατήρ τῶν φώτων γενναιοδῶρως τήν ὑμετέραν ἀγαπητήν Ἱερότητα διά σπουδαίων χαρισμάτων λόγου καί πνεύματος, ἀλλά καί αὕτη ἐνωρίτατα εἰργάσθη συστηματικῶς, μετά θεόφρονος σπουδῆς καί πολλῆς ἐπιμελείας, πρός ἀξιοποίησιν καί πλασσιασμόν τῶν πιστευθέντων αὐτῇ ταλάντων» (σελ. 17). «Οὕτω, πρός τή κυρία αὐτῆς ἐκκλησιαστικῇ καί δῆ καί ἀρχιερατικῇ καί συνοδικῇ ἐργασίᾳ καί προσφορᾷ, πολλά καί σπουδαῖα ἔργα λόγου καί τέχνης παρήγαγε, τά ὅποια ἀποτελοῦν σπουδαῖον μέν ἐντρύφημα τῶν φιλιστόρων καί φιλογενῶν, ἀλλ' ἐν ταύτῳ καί κάλλος τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων καί σέμνωμα καί τίτλον τιμῆς διά τόν Λαόν τῆς

Χάριτος, τόν τε ένταῦθα καί τόν ανά τήν οίκουμένην διεσπαρμένον» (σελ. 17).

Ὁ δέ παλαιός καί συνάμα περισπούδαστος φίλος Ἀριστείδης Πανώτης, Ἀρχων Μ. Ἱερομνήμων τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, κατακλείει τό προλογικόν του σημείωμα μέ τούς ἐξῆς λίαν ἐπαινετικούς λόγους γιά τόν «ἐκ Μεγάλων Ἀρχιδιακόνων» Μητροπολίτη Πέργης Εὐάγγελος: «Τά ἐπιγράμματά του, μέ ἐγγάρακτο λόγο καί ἀρχαιοπρεπή γλωσσική ἐπένδυση, ἱστοροῦν ἕνα ἀξιομνημόνευτο γεγονός σέ ἱερό χωρο, γιά τή σημερινή καί τίς μέλλουσες γενεές, καί ταυτόχρονα χρονολογοῦν, μέ τήν ἀναφορά τοῦ σεπτοῦ προσώπου τοῦ Πατριάρχου καί τῶν συλλειτουργῶν του, τόν ἔπαινο τῆς εὐσεβείας τοῦ κάθε χορηγοῦ, ὥστε «ἐκ τῶν ὀρωμένων» νά προκύψει ἡ μίμηση τῶν καλῶν ἔργων. Οἱ ἐπιγραφές τοῦ Πέργης εἶναι «διά χειρός» μουσολήπτου καί φιλοκάλου ποιητῆ, ὁ ὁποῖος, μέ ἀπαράμιλλη ἀκρίβεια καί καθαρό ὕφος, παρά τή γλωσσική παλινδρόμηση, πλαστοουργεῖ ὑπέροχα κείμενα πού κρούουν τίς εὐαίσθητες χορδές τῶν ἀναγνωστῶν τους. Τά ἐπιγράμματα αὐτά ἀνθοφοροῦν ἀκόμη καί ἐπάνω στό σκληρό μάρμαρο ἢ τήν ἴριδα τῶν ψηφίδων καί μνημονεύουν στιχηδόν μέ ἀξιопιστία τή γενέθλια πράξη ἰδρύσεως τῆς οἰκοδομῆς ἢ τῆς εἰκόνας. Καί διακηρύττουν τή σύγχρονη πνευματική ἀλήκη τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως» (σελ. 15).

ΑΝΔΡΕΑΣ Ν. ΜΙΤΣΙΔΗΣ

Κ. Κοκκινόφτα, Ἡ Μονή τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέα, Κέντρο Μελετῶν Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου, Λευκωσία 2009, σσ. 363+91 εἰκ. + 2 σχεδιαγρ. + 4 πίν.

Ἡ Μονή τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέα, στό ἀνατολικό ἄκρο τῆς χερσονήσου τῆς Καρπασίας καί τῆς Κύπρου, ἀποτελεῖ ἕνα ἀπό τά σημαντικότερα θρησκευτικά προσκυνήματα τῆς νήσου καί ἕνα ἀπό τά ἰσχυρότερα σύμβολα τοῦ ἀγῶνα γιά ἀπελευθέρωση μετά τή βάρβαρη τουρκική εἰσβολή τοῦ Ἰουλίου - Αὐγούστου τοῦ 1974. Παρ' ὅλα αὐτά ἡ καταγραφή τῆς πλούσιας ἱστορίας τῆς Μονῆς παρέμενε στά desiderata τῆς ἔρευνας ἕως τήν παροῦσα ἔκδοση τοῦ ἀκάματου συναδέλφου Κωστῆ Κοκκινόφτα, ἐρευνητῆ τοῦ Κέντρου Μελετῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου.

Πρόκειται ἀναμφίβολα γιά μιᾶ σημαντική καί πλούσια ἔκδοση, πού συγκεκριμένα περιλαμβάνει τά ἐξῆς: Χαιρετισμός Μητροπολίτη Κύκκου καί Τηλλυρίας κ. Νικηφόρου (σσ. 7-8), Πρόλογος (σσ. 9-11), Τοποθεσία - Παράδοση (σσ. 13-16), Οἱ πρώτες μαρτυρίες (σσ. 17-19), Ὁ π. Ἰωάννης καί ἡ ἐπανίδρυση τῆς Μονῆς (σσ. 21-31), Ὁ παλαιός καί ὁ νέος ναός (σσ. 33-43), Ἡ ἱστορία τῆς Μονῆς στά τέλη του 19ου αἰ. (σσ. 45-51), Ἡ διένεξη π. Ἰωάννη - κατοίκων Ριζοκαρπάσου καί Ἀρχιεπισκοπῆς (σσ. 53-74), Ὁ θάνατος τοῦ π. Ἰωάννη (σσ. 75-78), Ἡ Μονή τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέα παγκύπριο προσκύνημα (σσ. 79-100), Ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας καί οἱ Μουσουλμάνοι

κάτοικοι τῆς Κύπρου (σσ. 101-108), Οἱ ποιητάρηδες γιά τόν Ἀπόστολο Ἀνδρέα (σσ. 109-128), Ἡ ἱστορία τῆς Μονῆς στά νεότερα χρόνια (σσ. 185-219), Ἡ Μονή σήμε-
ρα (σσ. 221-224), Ἑγγραφα καί δημοσιεύματα (σσ. 225-320), Γλωσσάρι (σσ. 321-
322), Πηγές (σσ. 323-326), Βιβλιογραφία (σσ. 327-336), Κατάλογος φωτογραφιῶν
καί ἐγγράφων (σσ. 337-343) καί Εὐρετήριο (σσ. 345-363).

Στήν ἀρχή τῆς ἐργασίας του ὁ συγγραφέας δίνει τίς ἀπαραίτητες πληροφορίες
γιά τήν τοποθεσία τῆς Μονῆς τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέα καί καταγράφει τίς σωζό-
μενες μαρτυρίες γιά τήν ἰδρυσὴ της. Ὅπως σημειώνει, τήν ἀρχαιότερη πληροφο-
ρία γιά τήν ὑπαρξὴ τοῦ λιμανιοῦ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέα προσφέρει ὁ Ὑάγγλος
προσκυνητὴς Saewulfus, ὁ ὁποῖος ἐπισκέφθηκε τὴν Κύπρο μετὰ τίς 17 Μαΐου
1103⁽¹⁾, ἐνῶ ἡ πρώτη μαρτυρία γιά τὴ Μονή γίνεται ἀπὸ τόν Ὑάγγλο ἱστορικό
Benedict of Peterborough, σύμφωνα μέ τόν ὁποῖον κρύφτηκε ἐκεῖ κυνηγημένος
ἀπὸ τόν Ριχάρδο Α' Λεοντόκαρδο τῆς Ἀγγλίας (Richard I the Lionheart, 1189-
1199), ὁ τύραννος τῆς Κύπρου Ἰσαάκιος Δούκας Κομνηνός (1184-1191) τὸ 1191⁽²⁾.
Στὴ συνέχεια ὁ συγγραφέας ἀναφέρεται στίς πληροφορίες τῶν πηγῶν γιά τὸ
ἀκρωτήριο τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέα καί τὴ Μονή ἕως τόν ΙΗ' αἰῶνα. Φαίνεται,
ὅμως, ὅτι ἡ Μονή ἐγκαταλείφθηκε μετὰ τίς πρῶτες δεκαετίες τοῦ ΙΗ' αἰῶνα, γιά
νά ἐπανιδρυθεῖ τόν ἐπόμενο αἰῶνα ἀπὸ τόν πατέρα Ἰωάννη Νικόλα Διάκου, μο-
ναχό τῆς Μονῆς τῆς Παναγίας τοῦ Κύκκου, μέ τὴ φροντίδα τοῦ ὁποῖου κτίστηκε
νέος ναός, τὰ ἐγκαίνια τοῦ ὁποῖου τελέστηκαν στίς 15 Αὐγούστου 1867 ἀπὸ τόν
Ἀρχιεπίσκοπο Σωφρόνιο Γ' (1865-1900)⁽³⁾. Ὁ συγγραφέας ἀναφέρεται ἐκτενῶς
στά γεγονότα αὐτὰ καί ἀκολούθως ἀφιερώνει ἀρκετές σελίδες στήν περιγραφὴ
τοῦ παλαιοῦ καί τοῦ νέου ναοῦ, τήν ἱστορία τῆς Μονῆς στά τέλη τοῦ ΙΘ' αἰῶνα
καί στά νεώτερα χρόνια καί τήν ἐξέλιξή της σέ παγκύπριο προσκύνημα, μέσω καί
τῆς συμβολῆς τῶν ἀσμάτων τῶν ποιητάρηδων γιά τίς θαυματουργικὲς παρεμβά-
σεις τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέα. Ἰδιαίτερα ἐνδιαφέρον εἶναι τὸ κεφάλαιο γιά τόν σε-
βασμὸ πού ἔτρεφαν γιά τόν Ἀπόστολο Ἀνδρέα καί τὴ Μονή του οἱ Μουσουλμά-
νοι κάτοικοι τῆς Κύπρου, προῖόν οἱ πλεῖστοι, ὡς γνωστόν, βίαιου ἐξισλαμισμοῦ⁽⁴⁾.

1) *Relatio de peregrinatione Saewulfi ad Hierosolymam et Terram Sanctam annis Dominicae incarnationis MCII et MCIII*, ἔκδ. C. Brownlow, *Saewulf (1102, 1103 A.D.)* [Palestine Pilgrims' Text Society], London 1892, σ. 50.30-32.

2) *Gesta regis Henrici secundi Benedicti abbatis*, ἔκδ. W. Stubbs, *The Chronicle of the Reigns of Henry II. and Richard I., A.D. 1169-1192; Known Commonly under the Name of Benedict of Peterborough* [Rerum Britannicarum Medii Aevi Scriptores, Rolls Series, 49], τόμ. I-II, London 1867, τόμ. II., σ. 167.15-16.

3) Γιά τίς σχέσεις τῆς Μονῆς τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέα μέ τὴ Μονή τῆς Παναγίας τοῦ Κύκκου βλ. καί Κ. Κοκκινόφτα, «Τὸ μοναστήρι τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέα καί ἡ Ἱερὰ Μονή Κύκκου», ἐν *Κυκλώτικα Μελετήματα Α'*, Λευκωσία 1997, σσ. 205-232.

4) Γιά τὸ ζήτημα αὐτὸ βλ. Φ.Θ. Παπαδοπούλου, *Τοῦρκοι, Μουσουλμάνοι ἢ Κρυπτοχριστιανοί (Λινοβάμβακοι); Γνωριμία μέ τὸ σύνοικο στοιχεῖο*, Λευκωσία 2002, σ. 13 κ.έ.· Τοῦ ἰδίου, *Ἡ ἐδαφικὴ καί πληθυσμιακὴ πτυχή τοῦ κυπριακοῦ προβλήματος. Χάρτες καί ποσοστά ὑπὸ τὸ φῶς τῆς Ἱστορίας*, Λευκωσία 2003, σσ. 11 κ.έ.

Δέν λείπουν, επίσης, κεφάλαια για τη συμβολή της Μονής στην ελληνική εκπαίδευση της Καρπασίας, αλλά και την τραγική σημερινή της κατάσταση, μετά την ερήμωση δεκαετιών και τη συνεχή ἄρνηση τῶν Τούρκων εισβολέων για τη συντήρησή της.

Πολύ σημαντικά για την ἔρευνα εἶναι τὰ ἔγγραφα καί τὰ δημοσιεύματα, πού ὁ συγγραφέας παραθέτει σέ παράρτημα. Πρόκειται για 28 κείμενα, πολύτιμα τεκμήρια για τήν ἱστορία της Μονής.

Τήν ἔκδοση ὁλοκληρώνουν τὰ ἀπαραίτητα συμπληρώματα μιᾶς ἐπιστημονικῆς ἐργασίας: ἕνα πολύτιμο γλωσσάρι, πλούσια βιβλιογραφία πηγῶν καί βοηθημάτων, κατάλογος φωτογραφιῶν καί ἐγγράφων καί εὑρετήριο.

Στίς ἀρετές τοῦ βιβλίου ἐπισημαίνουμε τήν πλούσια εἰκονογράφηση, μέ τήν παράθεση μεγάλου ἀριθμοῦ φωτογραφιῶν, ἀρκετῶν ἀπό τίς ὁποῖες μαυρόασπρων, σχεδιαγραμμάτων καί πινάκων. Σημειώνουμε, επίσης, τήν ἰδιαίτερα γλαφυρή γλώσσα τοῦ Κ. Κοκκινόφτα καί τή φροντισμένη αἰσθητική τοῦ τόμου, ἔργο καί αὐτό της φιλοπονίας τοῦ συγγραφέα.

Κλείνοντας τή σύντομη αὐτή παρουσίαση, μπορούμε νά ποῦμε, ὅτι ἡ νέα αὐτή ἔκδοση τοῦ Κ. Κοκκινόφτα καλύπτει ἀναμφίβολα ἕνα σημαντικό κενό στή βιβλιογραφία καί συνιστᾷ συνάμα μιᾶ σημαντική προσφορά της γεραρᾶς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου, τοῦ ὑπερχιλιετοῦς αὐτοῦ προπυργίου τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί της Ὁρθοδόξιας στήν Κύπρο, στήν ἱστορία τοῦ κυπριακοῦ μοναχισμοῦ.

ΣΤΑΥΡΟΣ Γ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Δημήτρη Λεβέντη, Ἡ ζωή καί ὁ θάνατος τοῦ Πέτρου Γιάλλουρου, Λευκωσία 2009.

Ὁ Πέτρος Γιάλλουρος ἦτο μαθητής της Στ' τάξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Γυμνασίου Ἀμμοχώστου, ὅταν πυροβολήθηκε ἀπό Ἀγγλους στρατιώτες κατά τή διάρκεια μαθητικῆς διαδηλώσεως τήν 7ην Φεβρουαρίου 1956. Ὁ συγγραφεύς δέ τοῦ μετά χειρας βιβλίου ὑπῆρξε συμμαθητής καί συναγωνιστής τοῦ πεσόντος ἥρωος καί συνάδελφός μας στό Ὑπουργεῖο Παιδείας.

Γιά τόν τρόπο, μέ τόν ὁποῖο εἰργάσθη, προκειμένου νά ἐκθέσῃ καί περιγράψῃ τή ζωή καί τό θάνατο τοῦ Πέτρου Γιάλλουρου, ὁ συγγραφεύς γράφει: «Γιά πολλά χρόνια μάζευα ὕλικό καί παρακολουθοῦσα τὰ δημοσιεύματα καί τίς ἐκδηλώσεις γιά τόν Πέτρο. Προσπάθησα νά περιγράψω τὰ γεγονότα ἐκεῖνα, ὅπως καί τή ζωή τοῦ Πέτρου, ἀναζητώντας τήν ἀλήθεια στίς πηγές καί συμβάλλοντας μέ τίς προσωπικές μου ἀναμνήσεις. Μίλησα μέ πολλούς ἀπό τούς πρωταγωνιστές καί μελέτησα τὰ ὑπάρχοντα κείμενα, περιλαμβανομένων τῶν πρακτικῶν της θανατικῆς

ανάκρισης. Είναι φυσικό, μετά από τόσα χρόνια, να υπάρχουν διαφορές στις αφηγήσεις και στις εκτιμήσεις γεγονότων και καταστάσεων. Προσπάθησα να συνθέσω τό υλικό όσο καλύτερα μπορούσα. Νά τό συνθέσω επιστημονικά και ταυτόχρονα αφηγηματικά. Τό υλικό μέ οδήγησε και σέ εύρεϊα χρήση αποσπασμάτων επιστολών, πού δημιουργοῦν, σέ κάποια κεφάλαια, έκτενείς αὐθεντικούς διαλόγους» (σελ. 9). «Θά μπορούσαν νά διεξαχθοῦν περισσότερες ἔρευνες και νά ἐνταχθοῦν στό κείμενο περισσότερα ἀπό τά υπάρχοντα στοιχεία. Θεώρησα ὅμως ὅτι ὅσα ἀναφέρονται εἶναι ικανοποιητικά γιά νά ἐκδοθεῖ τό βιβλίο» (σελ. 10).

Συμφωνοῦμεν δέ ἀπολύτως μέ τόν ἰσχυρισμό τοῦ συγγραφέως, ὅτι «τό βιβλίο εἶναι μιά μικρή συμβολή στήν Ἱστορία τοῦ Ἀγῶνα τοῦ 1955, ἕνα ἀφήγημα μέ τήν ἀντικειμενικότητα και τήν τεκμηρίωση μιᾶς ἱστορικῆς προσέγγισης, πού θά μπορούσε νά ἦταν παραμύθι, γιά ἕναν μαθητή, γεμᾶτο ὄνειρα γιά τή ζωή, πού ἀγωνίστηκε και σκοτώθηκε γιά τό ὄραμα τῆς Ἑνώσης τῆς Κύπρου μέ τή μάνα Ἑλλάδα. Πιστεύω πώς ὁ συνδυασμός Ἱστορίας, προσωπικῆς ἀφήγησης, επιστολών, μαρτυριῶν και ἀνταποκρίσεων ἐξυπηρετεῖ τούς στόχους τοῦ βιβλίου» (σελ. 9-10). «Ὁ Πέτρος Γιάλλουρος ἀντιπροσωπεύει ἐπάξια τόν ἔφηβο ἀγωνιστή τοῦ 1955. Εἶχε τά νεανικά ὄνειρα γιά τή γνώση, τό ἐπάγγελμα και τόν ἔρωτα. Φούντωσε μέσα στήν ἐλληνική ψυχή του ἡ φλόγα γιά τήν Ἑνωσι. Ἀκουσε τό κάλεσμα τῶν αἰῶνων ἐλληνικῆς ἱστορίας τοῦ νησιοῦ μας. Ἀγωνίστηκε και ἔπεσε. Ἦταν ἀπό τούς τυχερούς πού δέν εἶδαν τήν Κυπριακή καταστροφή. Ἡ μνήμη του θά εἶναι σίγουρα αἰῶνια και καθοδηγητική» (σελ. 10).

Τό βιβλίο σύγκειται ἀπό ἑπτὰ κεφάλαια, τά ἐξῆς: 1. Τά χρόνια τοῦ Ριζοκάρπασου και τῆς Ἀμμοχώστου μέχρι τόν Ἰούλιο τοῦ 1955, 2. Ἡ ἐκδρομή στήν Ἑλλάδα τόν Αὐγουστο τοῦ 1955, 3. Στήν ἕκτη τάξη 1955-56, 4. Ἡ διαδῆλωση και οἱ πρῶτες συγκρούσεις στίς 7 Φεβρουαρίου 1956, 5. Ὁ θάνατος τοῦ Πέτρου Γιάλλουρου στίς 7 Φεβρουαρίου 1956, 6. Ἡ οἰκογένεια, τό Γυμνάσιο και οἱ συνεργάτες τοῦ Πέτρου μετά τόν θάνατό του, και 7. Ὁ Πέτρος Γιάλλουρος στή ζωή μας σήμερα.

Ἀκολουθοῦν φωτογραφίες, χειρόγραφα, χάρτες, βιβλιογραφικές ἀναφορές, ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές ἐκπομπές γιά τόν Πέτρο Γιάλλουρο, κατάλογος τῶν ἀτόμων πού ἔλαβαν μέρος στή θανατική ἀνάκριση, εὔρετήριο προσώπων.

Θερμά συγχαρητήρια στόν ἀγαπητό συνάδελφο γιά τήν ώραία και ἄρτια ἐκδόσή του!

ΑΝΔΡΕΑΣ Ν. ΜΙΤΣΙΔΗΣ